

Plenárisülés-dokumentum

B8-0576/2017 }
B8-0577/2017 }
B8-0578/2017 }
B8-0579/2017 }
B8-0580/2017 }
B8-0582/2017 } RC1

25.10.2017

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) és (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

ECR (B8-0576/2017)
Verts/ALE (B8-0577/2017)
S&D (B8-0578/2017)
GUE/NGL (B8-0579/2017)
ALDE (B8-0580/2017)
PPE (B8-0582/2017)

a szexuális zaklatás és visszaélés ellen az Unióban folytatott küzdelemről
(2017/2897(RSP))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

a PPE képviselőcsoport nevében

**Gianni Pittella, Costas Mavrides, Evelyn Regner, Nicola Caputo,
Karoline Graswander-Hainz, Nicola Danti, Simona Bonafè, Clara Eugenia
Aguilera García, Elena Valenciano, Brando Benifei, Soledad Cabezón
Ruiz, Cécile Kashetu Kyenge, Claudia Tapardel, Sergio Gutiérrez Prieto,
Inés Ayala Sender, Iratxe García Pérez, Maria Arena, Hugues Bayet,
Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Udo Bullmann, Nessa Childers,
Mady Delvaux, Mary Honeyball, Edouard Martin, Julie Ward,
Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Maria Noichl, Tonino Picula,**

RC\1137921HU.docx

PE611.512v01-00 }
PE611.513v01-00 }
PE611.514v01-00 }
PE611.515v01-00 }
PE611.516v01-00 }
PE611.518v01-00 } RC1

Dietmar Köster

az S&D képviselőcsoport nevében

Arne Gericke

az ECR képviselőcsoport nevében

Beatriz Becerra Basterrechea, Martina Dlabajová, Hilde Vautmans, Ivo Vajgl, Renate Weber, Ivan Jakovčić, Fredrick Federley, Frédérique Ries, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Nils Torvalds, Yana Toom, Kaja Kallas, Ulrike Müller, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthijs van Miltenburg, Cecilia Wikström, Johannes Cornelis van Baalen, Jan Huitema, Louis Michel, Dita Charanzová, Catherine Bearder, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Izaskun Bilbao Barandica, Filiz Hyusmenova

az ALDE képviselőcsoport nevében

Malin Björk, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Stefan Eck, Sabine Lösing, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Nikolaos Chountis, Marie-Pierre Vieu, Marie-Christine Vergiat, Tania González Peñas, Merja Kyllönen, Miguel Urbán Crespo, Josu Juaristi Abaunz, Curzio Maltese, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Patrick Le Hyaric, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Martina Anderson, Matt Carthy, Lynn Boylan, Liadh Ní Riada, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy, Stelios Kouloglou, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Ska Keller, Ulrike Lunacek, Philippe Lamberts, Max Andersson, Jan Philipp Albrecht, Bodil Valero, Karima Delli, Pascal Durand, Michael Cramer, Josep-Maria Terricabras, Alyn Smith, Julia Reda, Jordi Solé, Klaus Buchner, Marco Affronte, Florent Marcellesi, Linnéa Engström, Judith Sargentini, Helga Trüpel, Jill Evans, Igor Šoltes, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Monika Vana, Molly Scott Cato, Bart Staes, Benedek Jávor, Bronis Ropé, Margrete Auken, Rebecca Harms, Heidi Hautala, Ian Hudghton, Yannick Jadot, Eva Joly, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Michèle Rivasi, Indrek Tarand, Claude Turmes

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Daniela Aiuto, Isabella Adinolfi

az EFDD képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása a szexuális zaklatás és visszaélés ellen az Unióban folytatott küzdelemről
(2017/2897(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 3. cikkére, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 10., 19. és 157. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, amely 2009 decemberében a Lisszaboni Szerződéssel lépett hatályba¹, és különösen annak 20., 21., 23. és 31. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) „A nők elleni erőszak” című 2014. évi jelentésére²,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozott szöveg)³,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének a nemek közötti egyenlőség mutatószámáról szóló jelentésére,
- tekintettel a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0278),
- tekintettel az EU hármas elnökségének (Észtország, Bulgária és Ausztria) a férfiak és nők közötti egyenlőségről szóló 2017. júliusi nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. évi nyilatkozatára;
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra, valamint a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyvére,

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/hu/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=hu>

² <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>

³ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁴ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2012. október 25-i 2012/29/EU irányelvre¹ (az áldozatok jogairól szóló irányelv),
- tekintettel az ESZSZ/CES, a BUSINESSEUROPE, az UEAPME és a CEEP által a zaklatásról és a munkahelyi erőszakról kötött keretmegállapodásra (2007),
- tekintettel az egyenlőséggel foglalkozó testületek európai hálózatának (EQUINET) „The Persistence of Discrimination, Harassment and Inequality for Women. The Work of Equality Bodies informing a new European Commission Strategy for Gender Equality” (A nők megkülönböztetésének, zaklatásának és egyenlőtlenségének állandó jelenléte. Az Európai Bizottságnak a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új stratégiája az egyenlőtlenséggel foglalkozó testületek munkája alapján) című, 2015-ben közzétett jelentésére,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló isztambuli egyezményre, különösen annak 2. és 40. cikkére², valamint az Európa Tanács a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására³,
- tekintettel a munkahelyi zaklatásról szóló, 2001. szeptember 20-i állásfoglalására⁴, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására⁵, a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre vonatkozó új uniós politikai keretről szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására⁶, az egészségre és a munkabiztonságra vonatkozó, 2007–2012 közötti európai stratégia középtávú értékeléséről szóló, 2011. december 15-i állásfoglalására⁷, a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a nők elleni erőszakról szóló, 2014. február 25-i állásfoglalására⁸ és az európai hozzáadott értékre vonatkozó, 2013. novemberi kapcsolódó értékelésre, valamint az EU nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról szóló, 2016. november 24-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2014–2015” című 2017. március 14-i¹⁰, „A nők és a férfiak közötti egyenlőség terén 2013-ban elért haladásról az Európai Unióban” című 2015. március 10-i állásfoglalására¹¹ és a vállalatok

¹ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

² <https://rm.coe.int/168008482e>

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0329.

⁴ HL C 77. E, 2002.3.28., 138. o.

⁵ HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁶ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁷ HL C 168. E, 2013.6.14., 102. o.

⁸ HL C 285., 2017.8.29., 2. o.

⁹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0451.

¹⁰ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0073.

¹¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0050.

és állami szervek bizalmas információit közérdekből leleplező bejelentők védelmére szolgáló jogszerű intézkedésekről szóló, 2017. október 24-i állásfoglalására¹,

- tekintettel az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 12a. cikkére,
 - tekintettel az európai parlamenti képviselők számára készült „Zéró munkahelyi zaklatás” című 2017 szeptemberében kiadott útmutatóra és a Parlament ezzel kapcsolatos cselekvési tervére,
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Unió alapszerződésekben és az Alapjogi Chartában elismert egyik alapértéke, amelyre vonatkozóan az Unió kötelezettséget vállalt arra, hogy valamennyi tevékenységébe beépíti;
- B. mivel az Európai Unió a demokrácián, a jogállamiságon és az alapvető jogokon alapuló értékkezőségi közösség, amelyet az EUSZ első cikkeiben foglalt alapelvekben és célkitűzésekben, továbbá az uniós tagság kritériumaiban rögzítettek;
- C. mivel a szexuális zaklatás az uniós jogszabályok értelmében a „szexuális természetű, nemkívánatos magatartás minden formája, amely szóbeli, nem szavakkal történő vagy fizikai módon valósul meg, olyan céllal vagy hatással, amely sérti az adott személy méltóságát és különösen amennyiben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegényítő vagy sértő környezetet teremt”²;
- D. mivel a szexuális zaklatás a nők és lányok ellen irányuló erőszak egyik formája, és a nemi alapú megkülönböztetés legszélsőségebb, ugyanakkor tartósan fennálló formája; mivel a FRA által 2014-ben készített, „A nőkkel szembeni erőszak” című, az egész EU-ra kiterjedő tanulmánya szerint felnőtt korokban a nők egyharmada élt át fizikai vagy szexuális erőszakot; mivel az Unióban a nők 55%-a volt már szexuális zaklatásnak kitéve; mivel az Unión belüli áldozatok 32%-a szerint az elkövető egy felettes, kolléga vagy ügyfél volt; mivel a képesítést igénylő vagy felsővezetői posztokon lévő nők 75%-a volt már szexuális zaklatásnak kitéve; mivel a szolgáltató ágazatban foglalkoztatott nők 61%-a volt már szexuális zaklatásnak kitéve; mivel a 28 tagú Unióban a (18 és 29 év közötti) fiatal nők 20%-a tapasztalt már internetes zaklatást; mivel minden tízedik nő átélte már az új technológiák révén megvalósított szexuális zaklatást vagy zaklatást;
- E. mivel annak ellenére, hogy léteznek hivatalos eljárások a probléma kezelésére a munkahelyeken és másutt is, a szexuális zaklatás és a megfélemlítés eseteinek jelentős részét nem jelentik a hatóságoknak, ami annak a következménye, hogy a társadalom e problémájának igencsak kevésbé van tudatában és ebben nem mutatkozik változás, továbbá hogy nincsen elegendő eszköz az áldozatok segítésére, és hogy a problémát társadalmilag érzékeny kérdésnek tekintik;
- F. mivel a munkahelyen elkövetett szexuális erőszak és zaklatás egészségügyi és biztonsági kérdés, amit ekképpen kell kezelni és megelőzni;

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0402.

² http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/your_rights/final_harassment_en.pdf

- G. mivel az uniós jogszabályok tiltják a nemet, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést;
- H. mivel a szexuális erőszak és zaklatás ellentétes a nemek közötti egyenlőség és az egyenlő bánásmód elvével, továbbá nemi alapú megkülönböztetésnek minősül, ezért alkalmazása tilos a foglalkoztatásban, többek között a foglalkoztatáshoz és a szakképzéshez való hozzáférés és az előmenetel terén;
- I. mivel a nemi sztereotípiák kitartó jelenléte, a szexizmus, a szexuális zaklatás és bántalmazás egész Európában és a világon elterjedt, strukturális probléma, amely az áldozatokat és az elkövetőket tekintve minden korosztályt és mindenféle iskolázottságú, jövedelmű és társadalmi helyzetű személyt érint, és mivel az áldozatra nézve mindez fizikai, szexuális, érzelmi és pszichológiai következményekkel jár; mivel a hatalom férfiak és nők közötti egyenlőtlen megosztása, a nemi sztereotípiák és a szexizmus – ideértve az online és offline szexista gyűlöletbeszédet – a nőkkel szembeni erőszak minden formájának kiváltó oka, ami a férfiak nők feletti dominanciájához, a nők elleni hátrányos megkülönböztetéshez, valamint a nők teljes érvényesülésének megakadályozásához vezetett;
- J. mivel a pekingi cselekvési platform meghatározása szerint a nők elleni erőszak magában foglalja, de nem korlátozódik csupán a fizikai, szexuális és lelki erőszakra, amelyet az áldozat a közösségben szenved el, mint például a szexuális kényszerítés, a szexuális bántalmazás, a szexuális zaklatás és a megfélemlítés a munkahelyen, oktatási intézményben vagy máshol¹;
- K. mivel az áldozatok jogairól szóló irányelv értelmében a nemi alapú erőszak a diszkrimináció egyik formája, valamint az áldozat alapvető szabadságainak megsértése, és magában foglalja a hozzátartozók közötti erőszakot, a szexuális erőszakot (beleértve az szexuális kényszerítést, a szemérem elleni erőszakot és a szexuális zaklatást), az emberkereskedelmet, a rabszolgaságot és az olyan káros gyakorlatok különböző formáit, mint a kényszerházasság, a nők nemi szerveinek megcsonkítása, valamint az úgynevezett „becsület védelmében elkövetett bűncselekmények”; mivel a nemi alapú erőszak női áldozatai és gyermekeik gyakran különleges támogatást és védelmet igényelnek, az ilyen erőszakkal kapcsolatos másodlagos és ismételt áldozattá válás, megfélemlítés és megtorlás nagy kockázata miatt²;
- L. mivel az uniós jog előírja, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az esélyegyenlőségi szervek a zaklatás és szexuális zaklatás áldozatai számára független segítséget nyújtsanak, független felméréseket végezzenek, független jelentéseket tegyenek közzé, továbbá ajánlásokat tegyenek a foglalkoztatás és a szakképzés, az áruhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés nyújtása, valamint azok értékesítése terén az önálló vállalkozók számára;

¹ <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm>

² lásd az áldozatok jogairól szóló irányelv 17. bekezdését: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012L0029&from=HU>

- M. mivel az elsősorban férfiak által nők sérelmére elkövetett szexuális zaklatás és erőszak egész Európában és a világon elterjedt, strukturális probléma, amely az áldozatokat és az elkövetőket tekintve minden korosztályt és mindenféle iskolázottságú, jövedelmű és társadalmi helyzetű személyt érint, és összefügg társadalmunkban a hatalom férfiak és nők közötti egyenlőtlen elosztásával;
- N. mivel a nemek közötti egyenlőség a társadalom valamennyi tagjának a felelőssége, és a nőktől és férfiaktól egyaránt megköveteli a tevékeny szerepvállalást; mivel a hatóságoknak el kellene kötelezniük magukat a férfiakra és a fiatalabb nemzedékekre irányuló oktatási és figyelemfelhívó kampányok kialakítása mellett, amelyek célja a férfiak és a fiúk partnerekként történő bevonása, megelőzve és fokozatosan felszámolva a nemi alapú erőszak valamennyi formáját, és előmozdítva a nők önrendelkezését;
- O. mivel a tagállamok szakpolitikai és jogszabályai közötti különbségekből adódóan a nők az Európai Unióban nem részesülnek azonos védelemben a nemi alapú erőszak, a szexuális zaklatás és a szexuális bántalmazás ellen; mivel az igazságszolgáltatási rendszerek nem nyújtanak elegendő támogatást a nők számára; mivel a nemi alapú erőszak elkövetői gyakran az áldozat által már ismert személyek, és mivel az áldozat sok esetben függőségi viszonyban van, ami növeli az erőszak jelentésével kapcsolatos félelmet;
- P. mivel az Isztambuli Egyezményt valamennyi tagállam aláírta, de csak 15 ratifikálta; mivel az Unió Egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat a nemzeti szintű ratifikálás alól; mivel az Isztambuli Egyezmény 40. cikke kimondja, hogy „a részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem kívánt, szexuális természetű szóbeli, nem szóbeli vagy fizikai cselekmény, amelynek célja vagy hatása egy személy méltóságának megsértése, különösen akkor, ha az megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő vagy sértő környezetet teremt, büntetőjogi vagy más jogi szankció tárgyát képezze”;
- Q. mivel az erőszak és a zaklatás a politikai életben aránytalanul nagy mértékben irányul a nőkre; mivel az ilyen erőszak sérti az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, ideértve az annak biztosítására vonatkozó kötelezettséget is, hogy a nők szabadon részt vehessenek a politikai életben;
- R. mivel a szexuális zaklatás fogalmát az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 12a. cikke határozza meg;
- S. mivel a szexizmus vagy a szexista viselkedés nem ártalmatlan, és mivel a szexuális zaklatás vagy szexuális erőszak bagatellizáló szóhasználattal történő triviálissá tétele a nőkkel szembeni szexista beállítottságot tükrözi, és a férfiak és a nők közötti kapcsolatokban kontrollal és hatalommal kapcsolatos üzeneteket közvetít, kihatva a nők méltóságára, autonómiájára és szabadságára;
- T. mivel a Parlament a szexuális zaklatás kezelésére a házon belül külön struktúrákat és belső szabályokat hozott létre, nevezetesen felállított egy tanácsadó bizottságot az akkreditált parlamenti asszisztensek és az európai parlamenti képviselők közötti zaklatási ügyekkel kapcsolatos panaszok kezelésére, a munkahelyi zaklatással és annak

megelőzésével foglalkozó tanácsadó bizottság pedig a parlamenti alkalmazottakkal és a képviselőcsoportokkal kapcsolatos egyéb hivatalos eljárásokkal foglalkozik az előforduló esetek vizsgálata, valamint a szexuális zaklatás és bántalmazás megelőzése céljából.

- U. mivel a politikusoknak mint a polgárok választott képviselőinek döntő felelőségük van abban, hogy pozitív példaként szolgáljanak a szexuális zaklatás társadalmi megelőzésében és leküzdésében;

Zéró tolerancia és a szexuális zaklatás és erőszak elleni küzdelem az Unióban

1. határozottan elítéli a szexuális erőszak és a fizikai vagy pszichológiai zaklatás valamennyi formáját, és sajnálatának ad hangot amiatt, hogy ezeket a tetteket túl könnyedén tolerálják, noha voltaképpen az alapvető jogok rendszerszerű megsértésének és ekképpen büntetendő, súlyos bűncselekményeknek minősülnek; hangsúlyozza, hogy a büntetlenségnek az elkövetők felelősségre vonásának biztosítása révén véget kell vetni;
2. ismételten felhív a szexuális zaklatásra és visszaélésre vonatkozó meglévő jogi keretek tényleges végrehajtására, egyben arra ösztönzi az uniós tagállamokat, valamint az állami és magánvállalatokat, hogy hozzanak további intézkedéseket a munkahelyen és egyéb helyeken tapasztalható szexuális erőszak megelőzése, illetve megszüntetése érdekében; hangsúlyozza, hogy követni kell a munkahelyi szexuális zaklatás kezelésére létrehozott jogi eljárásokat;
3. üdvözli a #MeToo mozgalomhoz hasonló kezdeményezéseket, melyek célja a szexuális zaklatás és a nők elleni erőszak eseteinek jelentése; határozottan támogatja az összes nőt és lányt, akik részt vettek a kampányban, így azokat is, akik feljelentették az elkövetőket;
4. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelően kísérik figyelemmel a nemi alapú zaklatást és szexuális zaklatást tiltó uniós irányelvek helyes végrehajtását, és biztosítsák, hogy az uniós tagállamok megerősítsék a diszkriminatív gyakorlatokat figyelő esélyegyenlőségi szerveket, és gondoskodjanak arról, hogy e szervek egyértelmű megbízást és megfelelő forrásokat kapjanak a foglalkoztatás, az önfoglalkoztatás és az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés három területének lefedésére;
5. felszólítja a Bizottságot a munkahelyi szexuális zaklatással szembeni küzdelem terén meglévő bevált gyakorlatok értékelésére, megosztására és összevetésére, valamint ezen értékelés eredményeinek megosztására azon hatékony intézkedések tekintetében, amelyeket a tagállamok tehetnek a vállalatok, a szociális partnerek és a szakképzésben részt vevő szervezetek ösztönzésére, hogy megakadályozzák a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés minden formáját – különösen a munkahelyi zaklatást és szexuális zaklatást illetően;
6. hangsúlyozza, hogy kulcsfontosságú szerepe van minden férfinak abban, hogy az ehhez vezető viselkedést – hacsak passzívan is – lehetővé tevő körülmények és struktúrák ellen küzdve a zaklatás és a szexuális erőszak minden formájának megváltoztatása és felszámolása mellett kötelezze el magát, és felemelje szavát bármely helytelen vagy nem megfelelő viselkedés ellen; felszólítja a tagállamokat, hogy aktívan vonják be a férfiakat a

figyelemfelhívó és megelőzési kampányokba;

7. úgy véli, hogy a szexuális zaklatás elleni küzdelem kulcsfontosságú része többek között az alacsony bejelentési arány és a társadalmi megbélyegzés kérdéseinek kezelése, a munkahelyi elszámoltathatóságra irányuló eljárások bevezetése, a férfiak és fiúk erőszak-megelőzésbe történő aktív bevonása, valamint az erőszak újonnan – például a kibertérben – megjelenő formái elleni fellépés;
8. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nők interneten és különösen a közösségi médiában történő zaklatása – a nem kívánt kapcsolattól, a trollkodástól kezdve az internetes zaklatáson át egészen a szexuális zaklatásig és a nemi erőszakkal és halállal való fenyegetőzésig – egyre szélesebb körben elterjedt a digitális társadalomban, amelynek következtében a nők és a lányok ellen elkövetett erőszak új formái jönnek létre, ideértve többek között az internetes megfélemlítést és zaklatást, a megalázó képek online felhasználását, valamint a magánjellegű fényképek és videófelvevételek közösségi médiában történő terjesztését az érintett személyek beleegyezése nélkül;
9. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet célzó programok finanszírozási mechanizmusait is fel lehessen használni a tudatosság növelésére és a nők elleni erőszakkal, többek között a szexuális zaklatással foglalkozó civil társadalmi szervezetek támogatására;
10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az Isztambuli Egyezmény ratifikálási folyamatát; felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az egyezményt, többek között egy kategóriák szerinti adatgyűjtési rendszer létrehozása révén, amely az elkövetők kora és neme, illetve az elkövető és az áldozat közötti kapcsolat szerinti bontásban tartalmazza az adatokat, és magában foglalja a szexuális zaklatást is;
11. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájával szembeni küzdelmet célzó irányelvjavaslatot; ismételten kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő a nemi alapú erőszak összes formája, így többek között a nők és lányok elleni szexuális zaklatás és szexuális erőszak elleni küzdelmet célzó, átfogó uniós stratégiát;
12. felhívja a Tanácsot arra, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak (és a nemi alapú erőszak egyéb formái) is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése szerinti bűncselekmények közé tartozik;
13. kéri, hogy a szakszervezetekben és az állami, illetve magánszféra szervezeteinek vezető pozícióiban jobban vonják be a nőket a döntéshozatali folyamatokba; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szexuális zaklatás és a nemi alapú hátrányos megkülönböztetés áldozatainak jogait illetően a nem kormányzati szervezetekkel, a szociális partnerekkel és az esélyegyenlőségi szervekkel együtt fokozzák a jelentősebb tudatosságnövelő intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van arra, hogy a tagállamok, a munkáltatói szervezetek és a szakszervezetek felhívják a figyelmet a szexuális zaklatásra, és hogy támogassák és arra bátorítsák a nőket, hogy eseteiket haladéktalanul bejelentsék;

14. hangsúlyozza a célzott képzések és a figyelemfelhívó kampányok jelentőségét a munkahelyi szexuális zaklatással és az áldozatok jogaival kapcsolatos meglévő formális eljárások tekintetében, ezáltal erősítve az emberi méltóság munkahelyen való tiszteletben tartásának elvét és előmozdítva a zéró tolerancia normaként való elfogadását;

Szexuális zaklatás a parlamentekben, beleértve az Európai Parlamentet is

15. határozottan elítéli a szexuális zaklatás médiában napvilágra került eseteit, és határozott támogatásáról biztosítja a szexuális zaklatás és erőszak áldozatait; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy az uniós intézményeket komolyan vegyék, létfontosságú, hogy határozottan kiálljanak a nemi alapú megkülönböztetéssel és a nemek közötti egyenlőséget akadályozó bármely cselekedettel szemben;

16. felszólítja a Parlament elnökét és a Parlament igazgatását, hogy:

- sürgősen és alaposan vizsgálja meg az Európai Parlamentben tapasztalt szexuális zaklatásról és visszaélésekről szóló, a médiában a közelmúltban megjelent beszámolókat, tiszteletben tartva az áldozatok magánszféráját, ossza meg megállapításait a képviselőkkel, és javasoljon megfelelő intézkedéseket az újabb esetek megakadályozására;
- értékelje, és amennyiben szükséges, vizsgálja felül az illetékes szervek összetételét, a függetlenség és a nemek közötti egyensúly biztosítása érdekében, valamint még jobban erősítse meg és támogassa az akkreditált parlamenti asszisztensek és képviselők közötti zaklatási ügyekkel kapcsolatos panaszok kezelésével foglalkozó tanácsadó bizottság, illetve a zaklatás megelőzésével foglalkozó és a Parlament személyzetének tanácsot nyújtó bizottság működését, egyben ismerje el az általuk végzett munka fontosságát;
- vizsgálja felül szabályzatát, és a zaklatás megelőzésével foglalkozó valamennyi bizottságba vonjon be gyakornokokat is, a pozitív intézkedések megszilárdítására irányuló érdekek megerősítése, illetve e fontos bizottsági struktúrák tagjait érintő érdekellentétek kiküszöbölése érdekében; vizsgálja ki a hivatalos eseteket, vezessen bizalmas nyilvántartást az esetekről és az intézmény valamennyi szintjén alkalmazzon a zéró tolerancia érvényesítéséhez szükséges bevált eszközöket;
- hozzanak létre egy független szakértőkből álló munkacsoportot, amelynek megbízatása a szexuális zaklatás és visszaélés Európai Parlamenten belüli helyzetének kivizsgálása lenne, amely értékeli a Parlament akkreditált parlamenti asszisztensek és képviselők közötti zaklatási ügyekkel kapcsolatos panaszok kezelésével foglalkozó már meglévő tanácsadó bizottságának, illetve a zaklatás megelőzésével foglalkozó és a Parlament személyzetének tanácsot nyújtó bizottságnak a működését, és megfelelő módosításokat javasol;
- teljes mértékben támogassa a Parlamenten belül és/vagy a helyi rendőrségen eljárást indító áldozatokat; amennyiben szükséges, aktiválja a védelmi vagy biztonsági intézkedéseket, és teljes körűen alkalmazza a személyzeti szabályzat 12a. cikkét, biztosítva az ügyek teljes körű kivizsgálását és a fegyelmi intézkedések meghozatalát;

RC\1137921HU.docx

PE611.512v01-00 }
PE611.513v01-00 }
PE611.514v01-00 }
PE611.515v01-00 }
PE611.516v01-00 }
PE611.518v01-00 } RC1

- biztosítsa egy, a szexuális zaklatás ellen fellépő erős és eredményes cselekvési terv végrehajtását a megelőzés és a támogatás érdekében, és indítson kötelező képzést a képviselők és a személyzet valamennyi tagja számára a munkahelyi méltóság tiszteletben tartásáról és a zéró tolerancia alapvető normává válásáról; teljes mértékben vonjon be minden képviselőt és alkalmazottat a figyelemfelkeltő kampányokba, különös figyelmet fordítva a legkiszolgáltatottabb helyzetben levő csoportokra, például a gyakornokokra, az akkreditált parlamenti asszisztensekre (APA) és a szerződéses alkalmazottakra;
 - a Bizottság személyzeténél folytatott gyakorlatot követve hozza létre a parlamenti struktúrához igazított bizalmi tanácsadók intézményes hálózatát az áldozatok támogatására és a számukra nyújtott tanácsadásra;
17. felszólítja az összes kollégát, hogy támogassák az áldozatokat és ösztönözzék őket arra, hogy megszólaljanak, és a Parlament igazgatása és/vagy a rendőrség hivatalos eljárásait követve bejelentsek a szexuális zaklatás eseteit;
 18. vállalja, hogy a visszaélést bejelentők jogainak és érdekeinek védelme érdekében a visszaélések bejelentésére vonatkozó belső szabályokat fogad el, és megfelelő jogorvoslati lehetőségeket biztosít arra az esetre, ha a bejelentők a visszaélés bejelentésével kapcsolatban nem megfelelő és nem tisztességes bánásmódban részesülnek;
 19. javasolja, hogy az európai ombudsman évente szolgáltatson adatokat a Parlament nemek közötti egyenlőséggel és sokszínűséggel foglalkozó magas szintű csoportjának a nemek közötti egyenlőséget érintő, a Parlamentben történt hivatali visszaességekkel kapcsolatos panaszokról, teljes mértékben tiszteletben tartva az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló európai parlamenti határozatot;
 20. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a szexuális zaklatás és visszaélés helyzetét nemzeti parlamentjeikben, tegyenek aktív intézkedéseket annak felszámolására, és hajtsák végre és megfelelően érvényesítsék a munkahelyi tiszteletre és méltóságra vonatkozó politikákat a választott képviselők és az alkalmazottak vonatkozásában; felszólít az ilyen politikák végrehajtásának nyomon követésére;
 21. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak védelmet a nyilvános szereplést vállaló parlamenti képviselők számára, és különösen azoknak, akik szexuális és nemi alapú erőszak fenyegetettségének vannak kitéve, akár az interneten is;
 22. szorgalmazza a bevált gyakorlatok más intézményekkel és szervezetekkel – mint például a UN Women, az Európa Tanács, az uniós intézmények és a nemek közötti egyenlőség előmozdításában érintett felek – valamennyi szinten történő megosztását;
 23. felszólítja az összes politikust, hogy felelős szerepet vállalva lépjenek fel a parlamenteken belüli és azon túli szexuális zaklatás megelőzése és leküzdése érdekében;

o

o o

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.

RC\1137921HU.docx

PE611.512v01-00 }
PE611.513v01-00 }
PE611.514v01-00 }
PE611.515v01-00 }
PE611.516v01-00 }
PE611.518v01-00 } RC1

HU